

«ЗАТВЕРДЖУЮ»

Президент Закладу вищої освіти
«Університет Короля Данила»,
доктор юридичних наук, професор
А.І. Луцький

« 30 » 04 2025 р.

ВИСНОВОК

Закладу вищої освіти «Університет Короля Данила» про наукову новизну, теоретичне та практичне значення результатів дисертації Жирака Руслана Михайловича на тему «Урбоекологічні особливості архітектурної організації та просторового розвитку населених пунктів рекреаційного профілю Івано-Франківської області», підготовлену на здобуття ступеня доктора філософії з галузі знань «Архітектура та будівництво» за спеціальністю 191 Архітектура та містобудування; тема затверджена Вченою радою Університету Короля Данила 28 лютого 2023 р., протокол № 7.

Правові підстави видачі висновку:

На підставі заяви аспіранта Жирака Руслана Михайловича на тему «Урбоекологічні особливості архітектурної організації та просторового розвитку населених пунктів рекреаційного профілю Івано-Франківської області» (далі – здобувача), який виконав акредитовану освітньо-наукову програму та підготував дисертацію на здобуття ступеня доктора філософії за спеціальністю 191 Архітектура та містобудування в Закладі вищої освіти «Університет Короля Данила» (далі – Університет), про отримання висновку про наукову новизну, теоретичне та практичне значення результатів дисертації, а також поданої дисертації, копій наукових публікацій, довідки про виконання освітньо-наукової програми та висновку наукового керівника, відповідно до пункту 26 Порядку підготовки здобувачів вищої освіти ступеня доктора філософії та доктора наук у закладах вищої освіти (наукових установах), затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 23 березня 2016 р. № 261 (в редакції постанови Кабінету Міністрів України від 19 травня 2023 р. № 502), структурним підрозділом Університету, що виконує освітньо-наукову програму за спеціальністю 191 Архітектура та містобудування та здійснив підготовку здобувача – кафедрою архітектури та будівництва (далі – кафедра), з метою надання висновку про наукову новизну, теоретичне та практичне значення результатів дисертації 30.04.2025 р. було проведено засідання, на якому відбулася публічна презентація здобувачем наукових результатів дисертації та її обговорення.

Витяг
з протоколу міжкафедрального засідання кафедри архітектури та
будівництва та кафедри дизайну
Університету від 30.04.2025 р., на якому відбулася публічна презентація
здобувачем наукових результатів дисертації та її обговорення

Присутні:

Огоньок Юрій Володимирович – доцент кафедри, доктор філософії архітектури, в.о. завідувача кафедри архітектури та будівництва ;

Косьмій Михайло Михайлович – доктор архітектури, професор, професор кафедри архітектури та будівництва ;

Карпаш Максим Олегович – доктор технічних наук, професор, професор кафедри архітектури та будівництва ;

Ілин Любомир Михайлович – кандидат історичних наук, доцент, доцент кафедри архітектури та будівництва ;

Савчук Андрій Іванович – кандидат архітектури, доцент кафедри архітектури та будівництва (науковий керівник);

Габрель Михайло Миколайович – кандидат архітектури, доцент кафедри архітектури та будівництва ;

Шевчук Мирослава Олегівна – кандидатка хімічних наук, доцентка кафедри, заступниця завідувача кафедри архітектури та будівництва (головуюча на засіданні кафедри);

Касіянчук Василь Дмитрович – кандидат технічних наук, старший науковий співробітник, професор кафедри архітектури та будівництва ;

Артьомов Віталій Євгенійович – кандидат технічних наук, доцент кафедри архітектури та будівництва ;

Жовтуля Любомир Ярославович – кандидат технічних наук, доцент кафедри архітектури та будівництва ;

Матоліч Ірина Яремівна – кандидатка мистецтвознавства, доцентка, завідувачка кафедри дизайну;

Гілязова Наталія Михайлівна – кандидатка мистецтвознавства, доцентка, доцентка кафедри дизайну;

Жирак Руслан Михайлович – здобувач.

Порядок денний: публічна презентація здобувачем Жираком Русланом Михайловичем наукових результатів дисертації на тему «Урбоекологічні особливості архітектурної організації та просторового розвитку населених пунктів рекреаційного профілю Івано-Франківської області» на здобуття ступеня доктора філософії за спеціальністю за спеціальністю 191 Архітектура та містобудування та її обговорення з метою надання висновку про наукову новизну, теоретичне та практичне значення результатів дисертації.

Слухали: здобувача Жирака Р.М. про результати виконаного ним дисертаційного дослідження. У своїй доповіді аспірант чітко обґрунтував наукову та практичну актуальність обраної теми, визначив мету, ключові задачі, об'єкт, предмет і методи дослідження. Доповідач детально описав структуру роботи та основні її положення, розкрив новизну, теоретичне та практичне значення

представленої дисертації. Здобувач акцентував увагу на наступних моментах свого дослідження.

Дисертація присвячена аналізу взаємозв'язку між природними (екологічними) умовами та архітектурно-містобудівними (урбаністичними) чинниками в рекреаційних населених пунктах. У роботі розглянуто особливості та закономірності такої взаємодії, а також їхнє врахування при формуванні стратегічних підходів і проектних рішень, спрямованих на архітектурну організацію та просторовий розвиток рекреаційних поселень Івано-Франківської області.

У дисертації здійснено комплексне вивчення проблематики архітектурної трансформації та просторового розвитку населених пунктів рекреаційного профілю Івано-Франківської області шляхом історико-теоретичного аналізу, методологічного обґрунтування оцінки їх життєстійкості з урахуванням урбоекологічних чинників, формування категоріального апарату та системної інтерпретації морфогенезу поселень, що ґрунтується на міждисциплінарному підході, поєднанні вітчизняного й зарубіжного досвіду, а також використанні теоретичних і емпіричних методів дослідження. Особливу увагу приділено аналізу урбоекологічних чинників, які визначають рівень життєстійкості рекреаційних урбоекосистем в умовах різного ландшафтного середовища, обґрунтовано авторську модель життєстійкості з урахуванням природно-екологічного, соціального, інфраструктурного та безпекового потенціалу територій, виокремлено інтегральні загрози й розроблено класифікаційну модель типів життєстійкості, що дозволяє адаптувати архітектурно-просторові стратегії до умов сталого розвитку та сучасних викликів, зокрема в контексті повномасштабної війни. Обґрунтовано принципи, методи та практичні підходи до підвищення життєстійкості та забезпечення сталого просторового розвитку рекреаційних населених пунктів Івано-Франківської області шляхом розробки системної моделі життєстійкості, яка інтегрує урбоекологічні, архітектурно-планувальні, соціально-економічні та безпекові параметри, спирається на адаптивне і багаторівневе управління, індикативну та SWOT-оцінку територій, а також враховує природно-ландшафтні особливості регіону, функціональну диверсифікацію та участь громад у процесах просторового планування. Сформовано комплексну систему практичних рекомендацій щодо підвищення життєстійкості населених пунктів рекреаційного профілю Івано-Франківської області шляхом інтеграції урбоекологічних принципів, адаптивного ландшафтного планування, багаторівневого управління та інноваційного містобудівного проєктування, апробовану на прикладі десяти поселень і підтверджену емпіричним кейсом туристичного комплексу з апартаментами в Яремче як індикатора просторової стійкості, інституційної зрілості та рекреаційного потенціалу для формування типових сценаріїв сталого розвитку у контексті кліматичних, соціально-економічних і безпекових викликів сучасності.

Дослідження виконане відповідно до плану науково-дослідних робіт кафедри архітектури та будівництва Закладу вищої освіти «Університет Короля Данила» за напрямом «Виклики та вимоги життєстійкості в просторовій

організації та розвитку урбанізованих систем і територій» (державний реєстраційний номер: 0124U003428).

Метою наукової роботи є всебічне дослідження взаємодії природних (екологічних) і архітектурно-містобудівних (урбаністичних) чинників в населених пунктах рекреаційного профілю, виявлення особливостей і закономірностей таких взаємодій, врахування їх в обґрунтуванні стратегічних пропозицій та проектних рішень щодо архітектурної організації та просторового розвитку населених пунктів рекреаційного профілю Прикарпаття.

Об'єктом дослідження є архітектурна організація та просторовий розвиток населених пунктів рекреаційного профілю Івано-Франківської області.

Предметом дослідження є особливості, закономірності та тенденції впливу урбоекологічних чинників на архітектурну організацію, просторовий розвиток та життєстійкість населених пунктів рекреаційного профілю Івано-Франківської області.

Методологію дослідження становлять такі методи: метод аналізу літературних та статистичних джерел, проектних матеріалів; метод систематизації; картографічний метод; польові дослідження та натурні спостереження; фотографічна фіксація; метод порівняльного та системного аналізу; аналогії; узагальнення та синтезу; анкетування. Вибір методів дослідження дозволяє забезпечити комплексний підхід до вирішення поставлених завдань, враховуючи як теоретичні, так і практичні аспекти архітектурної організації та просторового розвитку населених пунктів.

Практичне значення полягає в тому, що сформульовані та обґрунтовані в роботі положення, висновки та пропозиції можуть бути використані для вирішення завдань екологічної інтеграції, просторової організації та сталого розвитку рекреаційних територій, зокрема при розробці містобудівної документації та архітектурно-планувальних рішень. Матеріали дисертаційної роботи використовуються в навчальному процесі Закладу вищої освіти «Університет Короля Данила», зокрема при викладанні курсів «Архітектурне проектування», «Урбаністика», «Основи районного планування та урбоекології», «Методи ландшафтного дизайну», «Ландшафтна архітектура», «Сучасні проблеми архітектури та містобудування» (акт впровадження від 27.01.2025 р.), а також науково-дослідній та експертно-аналітичній роботі Науково-дослідного інституту імені академіка УАН І.М. Луцького при виконанні наукових програм розвитку Університету Короля Данила (довідка про впровадження від 18.09.2024 р.).

Наукова новизна одержаних результатів полягає в комплексному підході до просторового розвитку рекреаційних населених пунктів на основі урбоекологічних чинників, що має практичне значення для регіонального планування.

У дисертації надано ряд нових концептуальних положень, висновків і рекомендацій, що мають важливе теоретичне та практичне значення.

Основними науковими результатами роботи є такі положення:

1. Уточнено понятійно-категорійний апарат дослідження, що забезпечив методологічну цілісність і логічну узгодженість інтерпретації міждисциплінарних

понять. Запропоновано авторські трактування ключових термінів, які стали основою для розробки ефективних архітектурно-містобудівних та урбоекологічних рішень. Урбоекологічні взаємодії розглянуто як фундаментальний компонент просторового розвитку в контексті гармонізації урбанізованого середовища з природними системами.

2. Історичний розвиток системи розселення Івано-Франківщини формувався під впливом природних умов, господарської діяльності та культурно-правових трансформацій, що зумовило просторову специфіку рекреаційних поселень. Урбоекологічні зміни, пов'язані з інтенсивною експлуатацією ресурсів та індустріалізацією, спричинили трансформацію ландшафтів і формування нових типів функціонального зонування. Еволюція просторової структури регіону засвідчує потребу в адаптивних містобудівних стратегіях, орієнтованих на сталий розвиток із врахуванням природно-ландшафтного та історико-культурного контексту.

3. Виявлено фрагментарність нормативно-правової бази щодо рекреаційних поселень, що ускладнює реалізацію принципів сталого просторового планування, особливо в умовах гірських територій. Акцентовано на важливості адаптації законодавства до специфіки малих міст і потреб територіальних громад, а також на значенні Карпатської конвенції як міжнародного орієнтира. Зарубіжний досвід, зокрема німецька модель, демонструє ефективність інтегрованого планування з екологічною орієнтацією та широким залученням громадськості, що є перспективним для українських реалій.

4. Методологія дослідження базується на системному, міждисциплінарному та урбоекологічному підходах, що забезпечують цілісне розуміння просторової організації рекреаційних населених пунктів. Поєднання класичних методів аналізу з емпіричними даними (обстеження, картографія, опитування) дозволило оцінити взаємозв'язки природного середовища, соціальних процесів та інфраструктури. Урбоекологічний підхід сприяв виявленню антропогенних навантажень і адаптивного потенціалу територій у контексті сталого розвитку.

5. Життєстійкість урбоекосистем визначається як їхня здатність зберігати функціональну цілісність і адаптуватися до змін при збереженні просторово-екологічної рівноваги. В основі забезпечення життєстійкості лежить інтегральна оцінка екологічного потенціалу територій, яка враховує природно-ресурсний потенціал, стійкість екосистем і рекреаційну цінність. Запропоновано авторську модель життєстійкості урбоекосистем, що розглядає їх як взаємодію природної та антропогенної підсистем. Визначено індикатори просторової організації – тип планувальної структури, щільність, фрагментованість забудови та протяжність поселень. Проведено типологізацію планувальних структур і детальний аналіз морфометричних характеристик досліджуваних населених пунктів.

6. Екологічні чинники є визначальними у взаємодії природного середовища та антропогенної діяльності, суттєво впливаючи на просторову структуру, землекористування й якість життя. Архітектурне середовище розглядається як мінієкосистема, яка функціонує у взаємозв'язку з природними та соціотехнічними процесами і потребує еколого-ландшафтного аналізу при плануванні. Найбільший вплив мають абіотичні, біотичні та антропогенні чинники, серед яких виділяються

кліматичні умови, рівень озеленення й масштаби рекреаційного навантаження. До ключових екологічних ризиків належать ерозія, паводки, селеві потоки, лавини та деградація покриву. Комплексна оцінка екологічного потенціалу територій є основою для формування збалансованих і адаптивних моделей просторового планування.

7. Урбоекологічні взаємодії розглядаються як системний процес інтеграції природних і антропогенних компонентів, що впливають на якість життєвого простору та екологічну стабільність населених пунктів. Формування урбоекосистем відбувається на межі взаємодії саморегульованої природної та вразливої антропогенної підсистем. Структура цих взаємодій охоплює екологічний, архітектурно-просторовий, соціально-економічний, інфраструктурний і безпековий аспекти. Здійснено типологізацію взаємодій за напрямками, функціональними характеристиками та рівнем просторово-екологічного балансу. Встановлено, що розширення поселень, ущільнення забудови та освоєння прирічкових зон сприяють фрагментації ландшафтів і підвищенню екологічної напруги. Гірські території виявилися особливо чутливими до урбанізаційних ризиків. У таких умовах стратегія розвитку повинна ґрунтуватися на принципах інтегрованого просторового планування з екологічним моніторингом, ландшафтною адаптацією та громадською участю.

8. Розроблено типологізацію моделей життєстійкості населених пунктів, яка враховує просторову організацію, управлінську структуру та адаптивність до змін. Виділено чотири моделі: стихійно-адаптивну, планово-адаптивну, інституційно-керовану та інноваційно-самодостатню, кожна з яких має специфічні архітектурно-планувальні й соціоекологічні характеристики. Основу життєстійкості становлять принципи адаптивності, екологічного пріоритету, системної інтеграції, стійкості та інклюзивності. Найбільш ефективним методом оцінювання визнано індикативний підхід з використанням інтегрованих показників. Це дозволило визначити рівень життєстійкості урбоекосистем та здійснити SWOT-аналіз їхнього розвитку.

9. Формування життєстійкого середовища урбоекосистем потребує комплексного підходу на містобудівному, архітектурному та дизайнерському рівнях із акцентом на екологічну збалансованість, енергоефективність і збереження культурної ідентичності. Апробація запропонованих рішень у проєкті туристичного комплексу із апартаментами в Яремчі підтвердила їхню ефективність у забезпеченні просторової гнучкості, екологічної адаптації та соціально-економічної стійкості громади. Інтеграція результатів дослідження в освітній процес Університету Короля Данила засвідчує практичну значущість дисертації для підготовки фахівців у сфері архітектури, містобудування та сталого планування.

Після закінчення доповіді здобувача присутніми були поставлені наступні питання:

Запитання доктора архітектури, професора, професора кафедри Косьмія Михайла Михайловича: Які методологічні підходи є найбільш ефективними для дослідження урбоекологічних особливостей архітектурної

організації та просторового розвитку населених пунктів рекреаційного профілю Івано-Франківської області, з урахуванням їх локальних особливостей?

Відповідь здобувача: Комплексне дослідження урбоекологічних особливостей архітектурної організації та просторового розвитку населених пунктів рекреаційного профілю в Івано-Франківській області потребує інтеграції кількох взаємодоповнюючих методологічних підходів. Основу становить системно-структурний підхід, що дозволяє охопити різнорівневу взаємодію природного середовища, антропогенних чинників та функціонально-просторової організації територій. Доповненням виступає урбоекологічний підхід, орієнтований на аналіз екологічної ємності, стійкості ландшафтів та впливів урбанізації, зокрема в межах зон рекреаційного навантаження.

У контексті Яремче та Микуличина, що функціонують як поліфункціональні туристичні кластери з високим рекреаційним потенціалом, особливого значення набуває оцінка ступеня ландшафтно-фрагментації, щільності забудови та рівня сезонної антропогенної активності. Ці поселення потребують моделювання екологічного каркасу як просторово-структурної основи збереження природного середовища.

Ворохта та Верховина, розташовані у гірському ландшафті, вимагають ретельного аналізу морфометрії рельєфу, інсоляційних режимів та ризиків паводкових і селевих процесів при плануванні нової забудови. Актуальним є використання методів картографічного та ландшафтно-візуального аналізу для формування просторових моделей, які враховують рельєфно-кліматичні умови та забезпечують екосистемну резильєнтність територій.

У Космачі, як традиційному гуцульському поселенні, доцільно застосовувати етнокультурний підхід, що поєднує збереження елементів гуцульської дерев'яної архітектури з сучасними принципами контекстуального проектування. Це дозволяє сформувати просторову ідентичність при збереженні локального архітектурного коду.

Делятин і Надвірна, які мають транзитно-інфраструктурні функції, потребують дослідження просторово-функціонального зонування територій з метою оптимізації транспортного навантаження та зменшення конфліктів між промисловими і рекреаційними зонами. Методологічно виправданим є використання індикативного аналізу просторової конфігурації та функціональної сегментації поселень.

Богородчани та Долина демонструють приклад територій із потенціалом рекреаційної ревіталізації колишніх промислових зон. Тут доцільне впровадження принципів ренатуралізації середовища та адаптивного повторного використання територій, що базується на енергоефективності, екологічному балансі та соціальній інклюзивності.

Рогатин, як історико-культурний центр із цінною забудовою, потребує балансу між охоронним режимом культурної спадщини та інноваційними архітектурно-просторовими трансформаціями. Тут доцільне застосування методів регенерації історичного середовища в межах стратегії сталого просторового розвитку.

Загалом, методологічна конструкція дослідження включає натурні обмеження, соціологічне опитування мешканців, картографічний аналіз, а також оцінку екологічної ємності територій. Таке комплексне методологічне забезпечення дозволяє створити інтегровані просторові моделі життєстійкості урбоєкосистем, що відповідають специфіці кожного населеного пункту та забезпечують стійке архітектурно-просторове планування на основі природної, соціальної та культурної цілісності територій.

Запитання кандидата історичних наук, доцента, доцента кафедри Ірина Любомира Михайловича: Які історичні передумови формували просторову структуру населених пунктів рекреаційного профілю Івано-Франківської області та як вони вплинули на сучасні особливості їх архітектурно-планувальної організації?

Відповідь здобувача: Формування просторової структури рекреаційних населених пунктів Івано-Франківщини зумовлене історичними моделями, що сприяли формуванню лінійних та гніздових типів забудови вздовж річкових долин. У XVII–XIX ст. економічний розвиток, зокрема лісозаготівля й солеваріння, визначав функціональне зонування поселень, таких як Делятин, Надвірна, Богородчани. З кінця XVIII ст. просторову структуру трансформувала транспортна інфраструктура (залізниці, вузькоколійки), що стимулювало урбанізацію та розвиток курортних функцій у Яремчі й Ворохті. Індустріалізація сприяла технічному оновленню, однак часто порушувала екологічну рівновагу й традиційні морфотипи. Збереглися елементи локальної архітектурної ідентичності – низькоповерхова садибна забудова, що гармонійно взаємодіє з природним ландшафтом. Поселення Космач, Верховина, Микуличин і Рогатин зберігають морфологічну тяглисть, яка має бути врахована при формуванні сучасних стратегій просторового розвитку. Таким чином, історичні передумови стали базою для нинішньої архітектурно-просторової організації рекреаційних територій та орієнтиром для їхнього сталого планування.

Отже, історичні передумови, включаючи історично-правові традиції, ландшафтні обмеження, транспортну інфраструктуру та соціально-економічні трансформації, сформували основу для сучасної типології архітектурно-планувальних структур рекреаційних населених пунктів Івано-Франківщини. Їхнє осмислення в сучасному містобудуванні є ключем до збереження просторової цілісності, культурної ідентичності та екологічної стійкості регіону.

Запитання доктора технічних наук, професора Карпаша Максима Олеговича: Які основні урбоєкологічні чинники впливають на архітектурно-просторову організацію рекреаційних населених пунктів Івано-Франківської області та як вони враховуються у стратегіях сталого розвитку територій?

Відповідь здобувача: Урбоєкологічні чинники, що визначають архітектурно-просторову організацію рекреаційних поселень Івано-Франківщини, охоплюють поєднання абіотичних, біотичних і антропогенних параметрів, які формують екологічну ємність та стійкість територій. Основними є рельєфно-кліматичні умови, гідрографічна мережа, рівень лісистості, ступінь рекреаційного навантаження та якості ґрунтового-рослинного покриву. У гірських районах, таких як Ворохта, Микуличин, Космач, Верховина, просторове планування потребує

адаптації до ризиків ерозії, лавин, паводків, що зумовлює необхідність формування екологічного каркасу. Антропогенні впливи, включаючи щільність забудови, транспортну інфраструктуру та туристичну активність, безпосередньо впливають на фрагментацію ландшафтів і зниження екологічної резильєнтності. Стратегії сталого розвитку передбачають застосування принципів інтегрованого просторового планування, біокліматичного проектування та екологічного моніторингу. Урбоекологічний підхід дозволяє зберігати природну цілісність середовища, формувати життєстійкі урбоекосистеми та підвищувати якість життя мешканців і туристів. Таким чином, урахування урбоекологічних чинників є базовою умовою збалансованого розвитку архітектурно-просторової структури рекреаційних територій.

Після відповідей здобувача на запитання, слово для висновку було надано науковому керівнику кандидату архітектури Огоньок Вікторії Олегівні, яка зазначила, що в процесі роботи над дисертацією здобувач продемонстрував високий рівень наукової культури, володіння методами комплексного дослідження, здатність аналітично мислити, системно узагальнювати матеріал та формулювати обґрунтовані наукові висновки. Робота відзначається міждисциплінарним підходом, поєднанням архітектурно-містобудівного, просторового та урбоекологічного аналізу, що свідчить про глибоке занурення в проблематику та зрілість наукової позиції здобувача.

Перший розділ присвячено аналізу міської ідентичності, історичних передумов розвитку рекреаційних поселень та світового досвіду врахування урбоекологічних вимог у просторовому плануванні. У другому розділі системно досліджено урбоекологічні чинники й взаємодії, що формують життєстійкість урбанізованих територій, особливо в умовах гірських ландшафтів. Третій розділ містить концептуальні та прикладні засади підвищення життєстійкості, які ґрунтуються на принципах сталого розвитку. Узагальнено архітектурно-планувальні, екологічні, соціально-економічні та управлінські чинники просторової стабільності. Сформовано системну модель життєстійкості з урахуванням природно-рекреаційного потенціалу та актуальних урбоекологічних ризиків.

Серед основних наукових результатів, отриманих здобувачем, варто відзначити:

- теоретично осмислено феномен життєстійкості та особливості урбоекологічних взаємодій в архітектурній організації та просторовому розвитку населених пунктів рекреаційного профілю;
- запропонована структурна модель урбоекологічних взаємодій і їх вплив на просторовий розвиток і життєстійкість урбоекосистем;
- обґрунтовані принципи життєстійкості і методи їх врахування в просторовому розвитку населених пунктів;

Здобувачем удосконалено:

- методи дослідження урбоекологічних взаємодій в населених пунктах рекреаційного профілю;

- класифікацію урбоекологічних чинників, які мають суттєвий вплив на архітектурно-просторову організацію населених пунктів рекреаційного профілю;
- інструменти та рекомендації щодо оптимізації архітектурної організації та екологізації планувальних рішень у населених пунктах рекреаційного профілю Івано – Франківської області з урахуванням сучасних викликів сталого розвитку.

Окремо слід наголосити, що дослідження має не лише теоретичну, а й вагому практичну цінність. Запропоновані підходи та моделі можуть бути впроваджені в архітектурно-проектну діяльність, зокрема для вирішення завдань екологічної інтеграції, просторової організації та сталого розвитку територій Прикарпаття та Українських Карпат. Отримані напрацювання можуть бути використані при розробці містобудівної документації – стратегій розвитку регіону, генеральних планів, планувальних схем територіальних громад, детальних планів території, а також архітектурно-планувальних рішень для окремих об'єктів. Результати дисертації можуть бути корисними як для науковців, так і для практиків — архітекторів, урбаністів, дизайнерів середовища, урбоекологів, представників органів місцевого самоврядування.

Протягом усього періоду виконання наукового дослідження здобувач проявив ініціативність, відповідальність, здатність до самостійного наукового пошуку, глибоку зацікавленість у темі, відкритість до фахової критики, а також високу культуру академічного письма. Працюючи над темою, він виявив не лише знання теоретичних основ, а й уміння бачити перспективу прикладного застосування здобутих результатів у реальних урбаністичних умовах.

Подані в дисертації результати дослідження є актуальними, мають теоретичну і практичну цінність, робота виконана на належному науковому рівні. Отримані висновки підтверджують, що вихідна методологія дисертації вірна, всі поставлені завдання виконано, мету досягнуто. Опубліковані наукові праці містять основні положення і результати проведеного дослідження. Роботу оформлено відповідно до встановлених вимог.

За складом наукової новизни, рівнем обґрунтованості та достовірності одержаних результатів, їх теоретичною і практичною цінністю дисертація Жирака Р. М. на тему «Урбоекологічні особливості архітектурної організації та просторового розвитку населених пунктів рекреаційного профілю Івано-Франківської області» відповідає вимогам Порядку підготовки здобувачів вищої освіти ступеня доктора філософії та доктора наук у закладах вищої освіти (наукових установах), та Порядку присудження ступеня доктора філософії та скасування рішення разової спеціалізованої вченої ради закладу вищої освіти, наукової установи про присудження ступеня доктора філософії, і тому заслуговує позитивного висновку про наукову новизну, теоретичне та практичне значення результатів дисертації.

Здобувач виконав індивідуальний план наукової роботи та індивідуальний навчальний план, а його дисертація готова до захисту.

Далі слово було надано рецензенту:

Рецензент – Савчук Андрій Іванович – кандидат архітектури, відмітив, що тема дисертації демонструє високий рівень професійної підготовки здобувача, його здатність до самостійного наукового пошуку, аналітичного мислення та формулювання конструктивних висновків. Аналіз роботи свідчить, що автор справився із поставленою метою. Автор дисертації ґрунтовно проаналізував: історичні передумови розвитку населених пунктів рекреаційного профілю; нормативно-правові основи класифікації поселень; екологічні, просторово-містобудівні, соціально-економічні та політико-адміністративні чинники впливу на життєстійкість населених пунктів; міждисциплінарні підходи та актуальні приклади з українського та зарубіжного досвіду. Робота вирізняється системністю, логічною структурою, виваженим аналізом і чіткою аргументацією висновків.

Наукова новизна дослідження полягає у тому, що сформовано авторське бачення концептуального переосмислення просторового розвитку рекреаційних територій, обґрунтовано низку теоретичних положень, системних узагальнень і прикладних рішень, які мають значний потенціал для застосування у сфері регіонального просторового планування. Проаналізовано зарубіжний досвід, зокрема, німецький, щодо просторового планування, що є прикладом ефективного багаторівневого управління розвитком територій із дотриманням принципів сталості, збереженням культурного середовища та високим рівнем громадської участі.

Дисертація демонструє високий рівень професійної підготовки здобувача, його здатність до самостійного наукового пошуку, аналітичного мислення та формулювання конструктивних висновків.

Аналіз змісту публікацій, основного тексту дисертації і узагальнювальних висновків переконує, що автором здійснено корисне для архітектурно-містобудівної галузі, урбаністики та урбоекології, а також для навчальних потреб і практичної архітектурної діяльності наукове дослідження.

Виходячи з наведеного вище, рецензент зробив висновок, що дисертація Жирака Р.М. на тему «Урбоекологічні особливості архітектурної організації та просторового розвитку населених пунктів рекреаційного профілю Івано-Франківської області» відповідає вимогам Порядку підготовки здобувачів вищої освіти ступеня доктора філософії та доктора наук у закладах вищої освіти (наукових установах), та Порядку присудження ступеня доктора філософії та скасування рішення разової спеціалізованої вченої ради закладу вищої освіти, наукової установи про присудження ступеня доктора філософії, заслуговує позитивного висновку про наукову новизну, теоретичне та практичне значення результатів дисертації і може бути рекомендована до захисту у спеціалізованій вченій раді відповідного профілю.

Рецензент Карпаш Максим Олегович – доктор технічних наук, професор, професор кафедри, зауважив, що тематичне обґрунтування дослідження є переконливим і виваженим, оскільки враховує актуальні урбаністичні виклики, пов'язані з процесами глобалізації та сталого розвитку. Робота вирізняється актуальністю, регіональною специфікою, аналітичним підходом та практичною

спрямованістю щодо сталого розвитку рекреаційних територій Івано-Франківщини.

Особливої уваги заслуговує аргументація здобувачем наукової новизни, що ґрунтується не лише на загальній теоретичній базі, а й на глибокому аналізі просторового розвитку рекреаційних населених пунктів Івано-Франківської області, що дозволило запропонувати нові підходи до гармонійної інтеграції архітектурних рішень в екологічно чутливе урбаністичне середовище; новизна підтверджується розробленими методичними рекомендаціями для просторового планування та систематизацією критеріїв успішного розвитку, таких як екологічна збалансованість, адаптивність до ландшафту, контекстуальність і орієнтація на потреби громади.

Висновки до дисертації є повними, логічно пов'язаними з поставленими завданнями, структурно впорядкованими та аргументованими як емпіричними спостереженнями, так і порівняльним аналізом населених пунктів рекреаційного профілю. Здобувач продемонстрував вміння не лише опрацьовувати джерельну базу, але й здійснювати авторське осмислення досліджуваного феномену життєстійкості.

Одним із несуттєвих недоліків роботи можна вважати обмежену кількість порівняльного матеріалу з іншими рекреаційними регіонами України, що дещо звужує загальну перспективу для зіставлення та розширення застосування запропонованих підходів. Втім, це не знижує загальної наукової вартості праці, яка є цілісною, змістовною і практично орієнтованою. Робота має високий ступінь наукової зрілості й може слугувати основою для подальших прикладних і теоретичних досліджень у сфері архітектури, містобудування, урбаністики та урбоекології.

Узагальнюючи результати аналізу, ми дійшли висновку, що дисертаційне дослідження Жирака Р.М. на тему «Урбоекологічні особливості архітектурної організації та просторового розвитку населених пунктів рекреаційного профілю Івано-Франківської області» відповідає вимогам, визначеним Порядком підготовки здобувачів вищої освіти ступеня доктора філософії та доктора наук у закладах вищої освіти (наукових установах), а також Порядком присудження ступеня доктора філософії та скасування рішення разової спеціалізованої вченої ради про присудження цього ступеня. Робота характеризується високим рівнем наукової новизни, обґрунтованістю теоретичних положень і вагомим практичним значенням здобутих результатів. Ураховуючи викладене, дисертація заслуговує на позитивну оцінку та може бути рекомендована до захисту у спеціалізованій вченій раді за відповідною спеціальністю.

В обговоренні дисертаційного дослідження взяли участь:

Доктор архітектури, професор, професор кафедри Косьмій Михайло Михайлович відзначив, що здобувач продемонстрував глибоке розуміння предмета дослідження та високий рівень аналітичної підготовки, зокрема при проведенні міждисциплінарного аналізу урбоекологічних чинників, що впливають на архітектурно-просторову організацію рекреаційних населених пунктів Івано-Франківської області. В дисертації розроблено типологію функціонально-просторових моделей розвитку таких поселень із урахуванням

екологічної безпеки, туристичного навантаження та природного ландшафту. Теоретичні положення дослідження відзначаються науковою новизною та мають методологічну цінність для подальших прикладних досліджень у сфері архітектури та містобудування. Особливої уваги заслуговує запропонована авторська модель життєстійкості рекреаційних поселень, яка враховує природно-географічні, соціокультурні й інфраструктурні фактори.

Наукові положення, висновки і рекомендації, сформульовані в дисертації, відповідають вимогам до такого виду досліджень. Високий рівень обґрунтованості наукових положень, висновків, рекомендацій, сформульованих у дисертації, їх вірогідність забезпечені: професійним вирішенням автором низки наукових завдань, що сприяло реалізації поставленої мети дослідження, та адекватністю структурно-логічної схеми дослідження визначеній меті: кожен наступний розділ чи підрозділ органічно пов'язаний з попереднім і доповнює його; використанням широкої джерельної бази за темою дисертації; достатньою кількістю публікацій наукових статей за напрямом дисертації. У цілому дисертація Жирака Р.М. на тему «Урбоекологічні особливості архітектурної організації та просторового розвитку населених пунктів рекреаційного профілю Івано-Франківської області» виконана на високому науковому рівні, є самостійним завершеним науковим дослідженням та відповідає вимогам, передбаченим Порядку присудження ступеня доктора філософії, і робота може бути рекомендована для проведення її попередньої експертизи та подальшого захисту у спеціалізованій вченій раді.

Кандидат технічних наук, старший науковий співробітник, професор кафедри Касіянчук Василь Дмитрович, відмітив, що дисертант продемонстрував високий рівень наукової підготовки, глибоко оволодів тематикою дослідження та провів комплексний аналіз техногенних і безпекових факторів, що впливають на архітектурно-просторову організацію рекреаційних населених пунктів. У роботі особливу увагу приділено просторовому плануванню з урахуванням ризиків, пов'язаних із природно-техногенними процесами (зсуви, паводки, сейсмічна активність), а також питанням доступності інфраструктури цивільного захисту в умовах рекреаційного навантаження. Теоретичні положення, розроблені у дисертації, мають новизну та практичну цінність у контексті безпечного містобудування. З огляду на зазначене, робота може бути рекомендована для проведення її попередньої експертизи та подальшого захисту у спеціалізованій вченій раді.

Кандидатка мистецтвознавства, доцентка, завідувачка кафедри дизайну Матоліч Ірина Яремівна наголосила на тому, що аспірант продемонстрував глибоке розуміння сучасних підходів до формування естетично цілісного та функціонально збалансованого міського середовища рекреаційного профілю. У дисертації проаналізовано комплексний вплив благоустрою та озеленення на якість архітектурного простору в умовах гірських і передгірських територій Івано-Франківської області. Особливої уваги заслуговують обґрунтовані автором принципи інтеграції зелених зон у структуру населених пунктів із врахуванням візуальної цілісності, доступності та екологічного навантаження. Запропоновані

моделі ландшафтно-архітектурних рішень відзначаються естетичною виразністю та гармонійною відповідністю природному контексту регіону.

Узагальнюючи висловлені в процесі обговорення дисертації думки, головуєча фахового семінару, кандидатка хімічних наук, заступниця завідувача кафедри Шевчук М.О. наголосила на тому, що у роботі комплексно проаналізовано урбоекологічні особливості архітектурної організації та просторового розвитку населених пунктів рекреаційного профілю Івано-Франківської області, з урахуванням природно-ландшафтних, соціальних, безпекових та культурно-історичних чинників. Обґрунтовано сучасні принципи формування гармонійного і сталого середовища, розроблено адаптивні моделі планування територій, запропоновано рекомендації щодо підвищення життєстійкості населених пунктів. Головуюча також підкреслила, що здобувач усунув і врахував всі зауваження та побажання, що були висловлені в дисертації під час попередніх обговорень роботи на кафедрі. Дисертація готова до захисту.

Присутні на засіданні науковці одноголосно запропонували: визнати дисертацію Жирака Р.М. завершеною теоретично та практично-значимою науковою роботою, що містить висновки, які сприяють розв'язанню нагальної наукової проблеми та є суттєвим внеском у розвиток науки в сфері архітектури та містобудування, урбаністики та урбоекології і яка може бути рекомендована для захисту у спеціалізованій вченій раді. Тому запропонувала схвалити такий позитивний висновок про наукову новизну, теоретичне та практичне значення результатів дисертації.

ВИСНОВОК

щодо дисертації Жирака Руслана Михайловича на тему:

«Урбоекологічні особливості архітектурної організації та просторового розвитку населених пунктів рекреаційного профілю Івано-Франківської області»,

на здобуття ступеня доктора філософії з галузі знань «Архітектура та будівництво» за спеціальністю 191 Архітектура та містобудування

Актуальність теми дисертації Жирака Р.М. потребою впровадження екологічно орієнтованих підходів у архітектурно-просторовий розвиток територій із значним рекреаційним потенціалом, оскільки в умовах інтенсивної урбанізації та глобальних екологічних змін регіони, що володіють унікальними природними, туристичними чи рекреаційними ресурсами, постають перед викликами збереження екосистем, раціонального просторового планування та досягнення принципів сталого розвитку.

Наукове завдання, за розв'язання якого здобувач заслуговує присудження наукового ступеня, полягає в тому, що в дисертаційній роботі розв'язано важливе наукове завдання, яке полягає в тому, що теоретично осмислено феномен життєстійкості та особливості урбоекологічних взаємодій в архітектурній організації та просторовому розвитку населених пунктів рекреаційного профілю, запропонована структурна модель урбоекологічних взаємодій і їх вплив на

просторовий розвиток і життєстійкість урбоекосистем, обґрунтовані принципи і методи їх врахування в просторовому розвитку населених пунктів.

На основі проведеного дослідження сформульовано низку нових наукових положень; *найсуттєвішими науковими результатами, які одержав здобувач особисто та які характеризуються достовірністю та науковою новизною, є такі:*

- дисертантом уточнено понятійно-категорійний апарат дослідження, що забезпечив методологічну цілісність, логічну узгодженість підходів та дозволив обґрунтувати авторські дефініції ключових термінів урбоекотологічної тематики;
- здійснено історичний аналіз просторового розвитку Івано-Франківщини виявив етапність та багатофакторність формування мережі рекреаційних поселень, що обґрунтовує потребу в адаптивних містобудівних стратегіях;
- автором встановлено фрагментарність нормативно-правової бази щодо рекреаційних населених пунктів та виявлено потенціал адаптації міжнародного досвіду для формування інтегрованої просторової політики;
- автором обґрунтовано комплексну методологію дослідження, яка інтегрує міждисциплінарні підходи, аналітичні інструменти та емпіричні дані для системного аналізу архітектурно-просторової організації;
- запропоновано авторську модель життєстійкості урбоекосистем, що базується на інтегральній оцінці екологічного потенціалу територій та враховує типологічні особливості планувальних структур населених пунктів рекреаційного профілю;
- дисертантом доведено визначальний вплив екологічних чинників на формування просторової структури та обґрунтовано необхідність еколого-ландшафтного аналізу для збалансованого планування рекреаційних територій;
- урбоекотологічні взаємодії визначено автором як системну основу просторової організації територій, типологізовано їхні форми та обґрунтовано стратегічні напрямки інтегрованого планування з урахуванням екологічної ємності території;
- розроблено типологізацію моделей життєстійкості населених пунктів та визначено систему індикаторів для оцінки їх стійкості, що дозволяє здійснювати комплексну діагностику та прогнозування розвитку урбоекосистем;
- дисертантом підтверджено ефективність запропонованих підходів до формування життєстійкого середовища через апробацію в реальному проекті туристичного комплексу з апартаментами, що засвідчує їхню практичну цінність та освітню інтегрованість.

Значення наукових результатів для теорії і практики та рекомендації щодо використання. Сформульовані та обґрунтовані в роботі положення, висновки та пропозиції можуть бути використані як методологічна основа для проведення подальших наукових досліджень та в освітньому процесі у закладах архітектурного, містобудівного, урбаністичного та урбоекотологічного профілю для підготовки фахівців, здатних працювати на перетині архітектури, містобудування, урбаністики та урбоекотології.

Матеріали дисертаційної роботи використовуються в навчальному процесі Закладу вищої освіти «Університет Короля Данила», зокрема при викладанні

курсів «Архітектурне проектування», «Урбаністика», «Основи районного планування та урбоекології», «Методи ландшафтного дизайну», «Ландшафтна архітектура», «Сучасні проблеми архітектури та містобудування»; в науково-дослідній та експертно-аналітичній роботі Науково-дослідного інституту імені академіка УАН І.М. Луцького при виконанні наукових програм розвитку Університету Короля Данила, Прикарпатського регіону та України відповідно до плану проведення наукових досліджень, при підготовці науково-практичних експертних висновків, зауважень і пропозицій до проєктів в зазначеній сфері.

Достовірність і обґрунтованість наукових положень, висновків та рекомендацій забезпечується:

- застосуванням методологічних принципів об'єктивності, наукової неупередженості, міждисциплінарності та критичного аналізу теоретичних і практичних джерел з урбоекології, архітектури й містобудування;
- аргументованим аналізом наукових позицій інших дослідників щодо просторової організації та сталого розвитку рекреаційних територій, а також формуванням власних авторських підходів;
- порівняльним аналізом українського та зарубіжного досвіду просторового планування рекреаційних поселень з урахуванням екологічної стійкості;
- дослідженням типологічного різноманіття просторово-планувальних структур та їхньої адаптивності до ландшафтних, природно-кліматичних і екосистемних умов Івано-Франківського регіону;
- послідовною структурою дослідження, логікою викладення, науковою аргументованістю положень та обґрунтуванням кожного з висновків;
- відповідністю між поставленими завданнями, отриманими результатами та практичними рекомендаціями, що можуть бути використані у містобудівній діяльності на рівні регіонального та місцевого планування;
- достатнім рівнем репрезентативності емпіричної бази, що включає аналіз картографічних матеріалів, статистичних даних, натурні спостереження та соціологічне опитування.

Особистий внесок здобувача. Дисертація виконана Жираком Р.М. самостійно. Усі сформульовані положення та висновки є результатом особистих досліджень дисертанта. Використані в дисертації ідеї, положення чи гіпотези інших авторів мають відповідні посилання і використані лише для підкріплення ідей здобувача або відповідної наукової полеміки.

Апробація результатів дослідження. Основні положення та висновки дисертації обговорювалися на засіданнях кафедри архітектури та будівництва Університету Короля Данила, де було виконано дисертацію, а також оприлюднені на двох конференціях і наукових семінарах, а саме: IV Всеукраїнському науково-практичному симпозіумі «Концептуальні проблеми розвитку сучасної гуманітарної та прикладної науки» (м. Івано-Франківськ, 15 травня 2020 року); V Всеукраїнському науково-практичному симпозіумі «Концептуальні проблеми розвитку сучасної гуманітарної та прикладної науки» (м. Івано-Франківськ, 14 травня 2021 року); VI Міжнародному науково-практичному симпозіумі «Концептуальні проблеми розвитку сучасної гуманітарної та прикладної науки» (м. Івано-Франківськ, 20 травня 2022 року); Круглому столі Університету Короля

Данила «Інноваційні методи в архітектурі та будівництві»; II Міжнародній науково-практичній конференції «Інновації в архітектурі, дизайні та мистецтві» (м. Київ, 25-26 травня 2023 року); Науково-практичній конференції «Церква Параскеви у селі Космач. Минуле. Теперішнє. Майбутнє» (с. Космач, Косівський район, Івано-Франківська область, 13 січня 2024 року); VIII Міжнародному науково-практичному симпозиумі (м. Івано-Франківськ, 9 травня 2024 року) «Концептуальні проблеми розвитку сучасної гуманітарної та прикладної науки»; Міжнародній науково-практичній конференції «Збереження, відтворення та раціональне використання природних ресурсів об'єктів ПЗФ» (с. Крикос, м. Галич, 9 серпня 2024 року).

Публікації. Основні положення та результати дисертації *повно висвітлені* у 15 друкованих працях: 6 – у наукових фахових виданнях України категорії «Б», та 1 – у закордонному періодичному виданні, включеному до міжнародної наукометричної бази Index Copernicus; 8 тез наукових доповідей в збірниках матеріалів Міжнародних та Всеукраїнських симпозиумів, науково-практичних конференцій, круглих столів Публікації відповідають вимогам пунктів 8 і 9 Порядку присудження ступеня доктора філософії та скасування рішення разової спеціалізованої вченої ради закладу вищої освіти, наукової установи про присудження ступеня доктора філософії, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 12 січня 2022 р. № 44.

Наукові результати в опублікованих наукових працях не повторюються. **Всі представлені наукові публікації здобувача зараховуються за темою дисертації, а саме:**

1. Жирак Р.М. Керований розвиток малих поселень рекреаційного профілю Івано – Франківщини. *Сучасні проблеми архітектури та містобудування*. 2019. №. 55. С. 227 – 243. DOI: <https://doi.org/10.32347/2077-3455.2019.55.227-242>
2. Жирак Р.М. Теоретичні передумови дослідження урбоекологічних взаємодій у гірських поселеннях рекреаційного спрямування. *Містобудування та територіальне планування*. 2020. № 74. С. 134 – 149. DOI <https://doi.org/10.32347/2076-815x.2020.74.134-148>
3. Жирак Р. М. Особливості просторової структури гірських поселень рекреаційного профілю Українських Карпат: урбоекологічний аспект. *Містобудування та територіальне планування*. 2021. № 78. С. 224 – 235. DOI <https://doi.org/10.32347/2076-815x.2021.78.224-235>
4. Жирак Р.М. Феномен життєстійкості як складова розвитку урбоекосистем. *Сучасні проблеми архітектури та містобудування*. 2022. № 64. С. 179 – 194. DOI <https://doi.org/10.32347/2077-3455.2022.64.179-193>
5. Р. Жирак. Передумови дослідження феномену життєстійкості в просторовій організації малих міських поселень рекреаційного профілю Івано – Франківської області. *Věda a perspektivy*. 2023. № 8(27). р.р. 380 – 393. DOI [https://doi.org/10.52058/2695-1592-2023-8\(27\)-380-392](https://doi.org/10.52058/2695-1592-2023-8(27)-380-392)
6. Жирак Р.М. Екологічний підхід до просторової організації населених пунктів рекреаційного профілю Карпат. *Комунальне господарство міст*. 2024.

Оцінка мови і стилю дисертації. Дисертація написана науковим стилем, українською мовою. Наукові положення, висновки та рекомендації викладені стисло, точно, ясно та просто, що забезпечує легкість і доступність їх сприйняття.

Відповідність дисертації встановленим вимогам і визначеній спеціальності. Форма і зміст дисертації та анотації відповідають вимогам, що встановлені Порядком підготовки здобувачів вищої освіти ступеня доктора філософії та доктора наук у закладах вищої освіти (наукових установах), затвердженим постановою Кабінету Міністрів України від 23 березня 2016 р. № 261, Порядком присудження ступеня доктора філософії та скасування рішення разової спеціалізованої вченої ради закладу вищої освіти, наукової установи про присудження ступеня доктора філософії, затвердженим постановою Кабінету Міністрів України від 12 січня 2022 р. № 44, та Вимогам до оформлення дисертацій, затвердженим наказом МОН України від 12.01.2017 № 40.

Предмет дослідження визначений у межах науки історії архітектури та містобудування.

Дисертація є самостійною, цілісною, завершеною, кваліфікованою працею, в якій містяться висунуті здобувачем науково обґрунтовані теоретичні та практичні результати й наукові положення, що характеризуються єдністю змісту, вирішують конкретне наукове завдання і свідчать про особистий внесок здобувача в архітектурну науку.

Анотація дисертації є узагальненим коротким викладом її основного змісту. В анотації стисло представлені основні результати дослідження із зазначенням наукової новизни та практичного значення, що дає повне уявлення про виконану здобувачем роботу.

Обсяг дисертації та анотації, а також зміст роботи відповідає встановленим вимогам.

Висновок:

1. Дисертація Жирака Руслана Михайловича на тему «Урбоекологічні особливості архітектурної організації та просторового розвитку населених пунктів рекреаційного профілю Івано-Франківської області», яка підготовлена на здобуття ступеня доктора філософії за спеціальністю 191 Архітектура та містобудування, є кваліфікаційною науковою працею, виконаною здобувачем особисто, яка містить наукові положення, нові науково обґрунтовані теоретичні та практичні результати проведених здобувачем досліджень, що мають істотне значення для знань в галузі архітектури та містобудування, а також свідчить про особистий внесок здобувача в архітектурну науку та характеризується єдністю змісту.

2. Констатувати, що за актуальністю, ступенем наукової новизни, обґрунтованістю, науковою та практичною цінністю здобутих результатів дисертація Жирака Руслана Михайловича на тему «Урбоекологічні особливості архітектурної організації та просторового розвитку населених пунктів рекреаційного профілю Івано-Франківської області», яка підготовлена на здобуття ступеня доктора філософії за спеціальністю 191 Архітектура та містобудування, відповідає вимогам Порядку присудження ступеня доктора філософії та

скасування рішення разової спеціалізованої вченої ради закладу вищої освіти, наукової установи про присудження ступеня доктора філософії, затвердженим постановою Кабінету Міністрів України від 12 січня 2022 р. № 44, та Вимогам до оформлення дисертацій, затвердженим наказом МОН України від 12.01.2017 № 40.

3. Допустити здобувача Жирака Руслана Михайловича до проходження процедури його атестації разовою спеціалізованою вченою радою на підставі публічного захисту його наукових досягнень у формі підготовленої ним дисертації на тему «Урбоекологічні особливості архітектурної організації та просторового розвитку населених пунктів рекреаційного профілю Івано-Франківської області», на здобуття ступеня доктора філософії з галузі знань «Архітектура та будівництво» за спеціальністю 191 Архітектура та містобудування.

Голосували “за” – 12 присутніх на засіданні кафедри докторів і кандидатів наук.

Головуюча на засіданні –

заступниця завідувача кафедри архітектури та будівництва
Університету Короля Данила,
доцент кафедри, кандидат хімічних наук

М.О.ШЕВЧУК

